

INGEZONDEN.

DE OPLEIDING VAN HYGIËNISTEN.

De eerste poging om hier te lande te geraken tot een bijzondere opleiding van hygiënisten werd in het nummer van 4 Juli j.l. door den eersten beheerenden redacteur met waardeering besproken. Het is te hopen, dat deze waardeering daadwerkelijk zal worden gedeeld door hen, in wier handen de regeling van dit deel van het hooger onderwijs gelegd is. Want een doelbewuste verzorging der volksgezondheid vereischt allereerst een staf van personen, die doelmatig zijn opgeleid voor het daartoe vereischte werk. Daarbij geldt zeker niet, dat met het ambt het verstand komt. Weliswaar kan een arts gewoonlijk nog wel te weten komen wat hem ontbreekt, wanneer het zijn taak wordt, niet om zieken te behandelen, maar om zoo mogelijk ziekten te voorkomen. Maar met weten alleen komt hij er niet. Hij moet, zal het goed zijn, ook allerlei kunnen doen, waarin hij na zijn arts-examen zonder onderricht niet zoo gemakkelijk meer oefening verkrijgt. Ook aan den hygiënist ging, evenals dat met andere specialismen het geval was, de techniek gaandeweg hogere eischen stellen. Het doel, dat voor oogen moet staan bij de opleiding van den algemeenen geneeskundige en bij die van den hygiënist, is zoozeer verschillend, dat men, naar het mij voorkomt, op den duur tot gescheiden opleidingen zal moeten komen, al kunnen die ook ten deele samenvallen. Het is hier niet de plaats in bijzonderheden uit te werken, hoe de opleiding van den specialen hygiënist te wenschen ware. Practisch onderwijs in verloskunde bijv. zou daarin gemist kunnen worden, maar niet de techniek van drinkwateronderzoek, noch de uitvoering van de proeven op dieren voor de herkenning van infectie-ziekten. De commissie uit den gezondheidsraad, die een regeling voor de opleiding tot hygiënist ontwierp, voelt blijkbaar niet voor een scheiding. Zij ontwierp twee cursussen, ieder van 3 tot 6 maanden, om van een naar den eisch opgeleiden arts ook nog te maken een goed voorbereiden hygiënist. Wie het programma van die cursussen, vermeld op bldz. 2870 en 2871 van de eerste helft van dezen jaargang, doorziet, zal allicht tot het besef komen, dat dit aanvullende onderwijs al gauw een jaar zal gaan vorderen. Maar dat zal nog niet genoeg zijn. Tot zijn volledige ontwikkeling heeft de commissie den a.s. hygiënist dan nog toegedacht de z.g.n. C-leergangen, bestaande in een tijdperk van stage bij een of anderen hygiënischen dienst. De opleiding van den arts duurt toch al lang, die van den hygiënist zal, vrees ik, aldus buitensporig lang worden. Die onnoodig lange duur zal uitteraard van invloed zijn op de eischen van bezoldiging, die de aldus opgeleide specialist meent te moeten stellen. Omdat hij zooveel langer moest studeeren, zal hij meenen ook meer te moeten verdienen dan iemand, die alleen maar arts is.

Het is natuurlijk de vraag, of voor een afzonderlijke opleiding tot hygiënist zonder artsdiploma zich veel leerlingen zullen aanmelden. Aanvankelijk allicht niet; op den duur zal hun aantal zich regelen naar dat der beschikbare betrekkingen.

Bij het bezetten daarvan zouden werkelijk speciaal opgeleide hygiënisten naar billijkheid een voorsprong verdienen op artsen, die al of niet een aanvullingscursus hebben gevolgd. Ook indien Nederland met zijn koloniën aan slechts weinig hygiënisten een bestaan kan verschaffen, dan blijft het toch wel de moeite waard om hun opleiding van den beginne af zoo doelmatig mogelijk te maken.

Almen (G.), 15 Augustus 1925.

C. D. OUWEHAND.